

2. a) Treba li pojam „relevantni podaci” u članku 15. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 tumačiti na način da uključuje očitovanje neovisnog uvoznika robe sa sjedištem u Europskoj uniji koje se odnosi na utvrđenja Europske komisije i koje je predmet ispitnog postupka u smislu tog propisa, ako je tog uvoznika Komisija obavijestila o ispitnom postupku, ako je on Komisiji dostavio zatražene informacije te je, nakon što mu se pružila prilika, odmah podnio očitovanje o utvrđenjima Komisije?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2a, može li taj uvoznik u tom slučaju isticati povredu članka 15. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 ako njegovo očitovanje nije dostavljeno Savjetodavnom odboru navedenom u tom članku najmanje deset radnih dana prije sastanka?
- c) U slučaju potvrdnog odgovora na 2b, ima li ta povreda članka 15. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 tada za posljedicu da je ta odluka nezakonita i ne može se primijeniti?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Tribunale di Brindisi (Italija) –
kazneni postupak protiv Gianluce Mora**

(Predmet C-646/17)

(2018/C 052/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Brindisi

Stranke glavnog postupka

Gianluca Moro

Prethodna pitanja

Trebaju li se članak 2. stavak 1., članak 3. stavak 1. točka (c), članak 6. stavci 1., 2. i 3. Direktive 2012/13/EU (¹), te članak 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive kaznene postupovne odredbe države članice na temelju kojih se jamstva obrane koja proizlaze iz izmjene optužnog akta osiguravaju na kvalitativne i kvantitativne načine koji se razlikuju ovisno o tome odnosi li se izmjena na činjenične aspekte optužbe ili na njezinu pravnu kvalifikaciju, osobito time da se samo u prvom slučaju okrivljeniku dopusti da zatraži za njega povoljniji alternativni postupak sporazumijevanja o kazni (takozvano sporazumijevanje o kazni)?

(¹) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2017. uputio Högsta förvaltningsdomstolen
(Švedska) – Skatteverket protiv Srf konsulterna AB**

(Predmet C-647/17)

(2018/C 052/27)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Srf konsulterna AB

Prethodna pitanja

Treba li izraz „pristup događanjima” iz članka 53. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ tumačiti tako da se odnosi na uslugu u obliku petodnevnog tečaja iz računovodstva koja se pruža samo poreznim obveznicima i zahtijeva prethodnu registraciju i plaćanje?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2017. uputio Bundespatentgerichts (Njemačka) –
QH**

(Predmet C-650/17)

(2018/C 052/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: QH

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 3. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 ⁽¹⁾ proizvod zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi samo ako je obuhvaćen predmetom zaštite koji je određen patentnim zahtjevima te je stoga stručnjaku stavljen na raspolaganje kao konkretan oblik provedbe?
2. Nisu li shodno tome ispunjeni uvjeti u članku 3. točki (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 ako predmetni proizvod odgovara općoj funkcionalnoj definiciji klase aktivnih sastojaka koja je sadržana u patentnim zahtjevima, ali ga se, osim toga, kao konkretan oblik provedbe ne može pojedinačno odrediti iz izuma zaštićenog temeljnim patentom?
3. Nije li na temelju članka 3. točke (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 proizvod zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi ako potpada pod funkcionalnu definiciju u patentnim zahtjevima, ali je bio razvijen tek nakon trenutka podnošenja prijave za temeljni patent, u okviru samostalne inovativne djelatnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (SL 2009., L 152, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Hussein Mohamad Hussein**

(Predmet C-657/17)

(2018/C 052/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof